

Forfatter: Paludan-Müller, Jens

Titel: BREV FRA: Paludan-Müller, Jens (1794-09-29)

Citation: Paludan-Müller, Jens: "BREV FRA: Paludan-Müller, Jens (1794-09-29)", i *Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid*, s. 81. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991714-000-shoot-L0019917140000031.pdf> (tilgået 17. juli 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Jens Paludan-Müllers Forlovelsestid

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Min Veninde!

Udtolk det ikke som Kulde Ligegyldighed eller noget andet slemt af den Slags, at jeg ikke før har takket dem for deres venskabelige mig saa kierkomne Erev af 26. Aug: 1 lang Tid har Papiret til dette Svar ligget beklippet og færdigt men hver Gang jeg har vildet skrive er der kommet noget i Veyen, som enten aldeles har forhindret mig eller i det mindste sadt mig i et Lune hvori jeg ikke ønskede, de skulde see mig. Jeg seer forud den naturlige Straf, som følger paa min Feyl. Havde jeg straks da jeg modtog deres Brev, skrevet igien, saa kunde jeg nu snart vente et nyt Brev fra min Veninde, mn nu - hvor længe kan det ikke nu vare dog jeg har den Tillid til den, at de ikke vil lade det vare længe Deres Brødres Selskab og mine Venners Breve udgjøre mine største Glæder. Det er derfor virkelig Synd om mine Venner vilde være sparsomme paa at skrive. -

Men hvorledes kan de i deres Brev yttre den Fryg, at jeg skulde synes de skrev for snart og hvorledes kan de sige at et Brev fra den ikke har saa megen Interesse for mig? Er let mueligt at de kan kiende mig og troe dette? Jeg maae, saa agierne jeg vil, troe, at en saa oprigtig Pige, som de, ikke kan sige det uden at men. det, og derfor smerter det mig. Jeg troede virkelig at nin Omgang og mine Samtaler havde lært dem, at jeg ikke fortjente slige Tanker. Borlad! min Veninde! at jeg taler reent ud. Vel angaaer Venskab mellem dem og mig Ingen Miskiendelser maae have Sted imellem os. - Ach! hvor faae Mennesker forstaae mig ret! Vær de dog een af de faae. -

Det engelske har jeg nu igien begyndt paa, men uden fremmed Hiælp vil jeg vel næppe koe langt. - Jeg har paa ny giennemgaaet de Stykker i Wollfs Læsebog, som de læste med mig i Førsløv; og hvergang har min Phantasie uformærkt sadt mig hen i deres Hauge stue i Ottomanen ved aet brune Bora ved Siden af de res Moder dem og Lene; undertiden har vel endog Hr. Brasch raaets. 82 s. 83ind af Glasdøren og Cammerat de Bomba kommet hoppende ham i Møde. - Billedet har ikke manglet Liv - kun Talen manglede det, - den har jeg vel undertiden fusket paa at sætte til; men heri har min Phantasie ikke vildet fyldestgjøre mig. - Jeg traf idag paa et poetisk Stykke i samme Bog som jeg ikke kiendte før, men som behagede mig uendeligt. Ønsket hedder det - Blot een Ting vilde jeg lægge til og da er dette Ønske ogsaa mit.-

Saa vidt var jeg kommet og i dette Øjeblik bringer Postbudet mig et nyt Beviis paa deres Venskab - de kan ikke forestille dem hvor inderligt det fornøyede mig, at de skrev mig til; skjønt jeg havde været saa uartig endnu ikke at besvare deres sidste Brev. - Ikke een blant hundrede skulde have gjort det; men heller ikke een blant hundrede tænker som de. Det er ikke Smigger - det er mit Hiertes Mening. Tak for hvad de siger om Handskerne.

Havde jeg været ganske sikker paa at de tænkte saaledes saa havde jeg ikke modtaget deres Penge; men jeg skal ganske vist anvende dem paa den Maade de anviser mig. Gid kun mine Brave maatte give dem blot en Deel af den Glæde, deres Samtaler har og deres Breve vil give mig og gid de ret tydeligt maatte lægge for Dagen med hvor megen Varme jer er deres Ven

Jens Müller.

Waisenhusetd: 29de Septr: 1794.